

فرایند حذف کروم شش ظرفیتی با استفاده از پودر جلبک سبز/اسپیروژیرا پرتیکالیس از محلول‌های آبی

الهام آسمان، حسین سیاف*

دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه مهندسی بهداشت محیط، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، ایران

چکیده

تاریخ دریافت: ۱۱ فروردین ۱۳۹۵
تاریخ پذیرش: ۲۳ فروردین ۱۳۹۵

آهداف کاربرد جاذب‌های بیولوژیکی به صورت زنده و غیرزنده در حذف فلزات سنگین و ترکیبات سمی موجود در محلول‌های آبی و فاضلاب‌های صنعتی روشی بسیار مؤثر و اقتصادی است. در بین این جاذب‌ها، جلبک‌های سبز ظرفیت بسیار بالایی در جذب بیولوژیکی این مواد از خود نشان داده است. اسپیروژیرا پرتیکالیس جلبکی رشته‌ای است که به صورت توده‌های سبز رنگ و متراکم در رودخانه‌ها، برک‌ها و جریان‌های آبی زندگی می‌کند. هدف از این مطالعه بررسی میزان توانایی پودر جلبک سبز رشته‌ای اسپیروژیرا پرتیکالیس در حذف کروم شش ظرفیتی از محلول‌های آبی بود.

مواد و روش‌ها این مطالعه به صورت تجربی و در سیستم بسته آزمایشگاهی جهت تعیین توانایی جلبک سبز اسپیروژیرا پرتیکالیس به شکل پودر شده در حذف کروم شش ظرفیتی از محلول‌های آبی دسترساز و با توجه به تأثیر پارامترهای pH، دوز جلبک، غلظت اولیه کروم شش ظرفیتی و زمان تماس انجام شد. در انجام آنالیزهای آماری، آزمون اندازه‌های تکراری و آنالیز واریانس یک‌طرفه با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۶ به کار رفت و ۰/۰۵ P < ۰/۰۵ سطح معنادار در نظر گرفته شد.

یافته‌ها بر اساس نتایج بدست آمده میزان حذف کروم شش ظرفیتی با افزایش دوز جلبک، غلظت اولیه کروم شش ظرفیتی و زمان تماس افزایش یافت. همچنین، بیشترین راندمان حذف در شرایط pH اسیدی مشاهده شد. مقادیر بهینه pH، دوز جلبک، غلظت اولیه فلز و زمان تماس به ترتیب ۰/۳، ۱/۰ mg/L و ۶۰ دقیقه به دست آمد. راندمان حذف کروم شش ظرفیتی در شرایط بهینه به میزان ۷۰ درصد مشاهده شد.

نتیجه‌گیری نتایج مطالعه حاضر نشان می‌دهد که توانایی پودر جلبک سبز/اسپیروژیرا پرتیکالیس حتی با دوزهای پایین در حذف کروم شش ظرفیتی از محلول‌های آبی و فاضلاب‌های صنعتی اسیدی و حاوی مقادیر بالای کروم مطلوب است و این جلبک جاذب بیولوژیکی مؤثر، مقرون‌به‌صرفه و در دسترسی برای حذف یون‌های کروم شش ظرفیتی محلول است.

کلیدواژه‌ها

اسپیروژیرا پرتیکالیس، جذب بیولوژیکی، فلزات سنگین، کروم شش ظرفیتی.

مقدمه

کروم که فلزی سنگین است، به صورت وسیع در صنایع آبکاری، نساجی، دباغی، چرم‌سازی و ساخت و پردازش آلیاژها و فلزات به کار می‌رود [۱]. این فلز در محیط‌زیست اغلب به دو شکل اکسیدشده سه ظرفیتی و شش ظرفیتی وجود دارد [۲]. خاصیت انحلال‌پذیری و انتشار کروم شش ظرفیتی در فاز محلول زیاد بالاست و به راحتی احیا می‌شود [۳]. سمیت کروم

فعالیت‌های صنعتی انسان باعث تولید و نشر آلاینده‌های مختلفی از قبیل ترکیبات آلی سمی، فلزات سنگین و مواد سرطان‌زا در محیط‌زیست می‌شود. فلزات سنگین به‌دلیل سمیت، غیرقابل تجزیه‌بودن و پایداری خود از اصلی‌ترین آلاینده‌ها در محیط‌زیست محسوب می‌شود و تهدیدی جدی

* نویسنده مسئول: حسین سیاف
نشانی: کاشان، بلوار قطب راوندی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، دانشکده بهداشت، گروه مهندسی بهداشت محیط، کد پستی: ۸۷۱۵۱-۸۱۱۵
تلفن: ۰۳۱-۵۵۵۴۰۰۲۱
ایمیل: environmental_sayaf@yahoo.com

مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، دوره ۲۴، شماره ۳، مرداد و شهریور ۱۳۹۶، ص ۱۶۵-۱۷۱.
آدرس سایت: journal@medsab.ac.ir رایانه‌ای: <http://jsums.medsab.ac.ir>
شایانی: ۱۶۰۶-۷۴۸۷

به واسطه عملکرد گروههای آمین، هیدروکسیل، کربوکسیل و سولفات ظرفیت بالایی در جذب فلزات دارد [۲۱]. ویژگی‌های دیگری که جلبک‌ها را گزینه مناسبی برای جذب بیولوژیایی فلزات انتخاب می‌کند عبارت است از در دسترس بودن در مقادیر فراوان، مقاومت بالا در برابر سمیت فلزات سنگین و بالابودن نسبت سطح به حجم آن [۲۲].

کومار و اومن در سال ۲۰۱۲ در بررسی حذف فلزات سنگین از منابع آبی با استفاده از جلبک سبز/اسپیروژیرا هایلینا مشخص کردند که توانایی جذب سرب و کبالت در این جلبک بسیار بالاست [۱۵]. راندمان بالای حذف فلزات سنگین در جلبک کلامیدوموناس در مطالعه بایراموگلا و همکاران در سال ۲۰۰۶ گزارش شد [۲۳]. مطالعه‌ای دیگر در مورد جذب بیولوژیایی فلز روزی با جلبک/وسیلاتوریا را اهوجا و همکاران در سال ۱۹۹۹ انجام دادند [۲۴]. در مطالعه مشابهی نیز الشیخ و همکاران در سال ۲۰۰۵ توانایی جلبک‌های نوستوک موسکوروموآنانبا را در حذف فلزات سنگین از فاضلاب‌های صنعتی بررسی کردند [۲۵]. مطالعه حاضر به منظور تعیین میزان توانایی این جلبک و کاربرد آن به صورت غیره زنده و با دوزهای پایین در حذف کروم شش ظرفیتی و با توجه به تأثیر پارامترهای pH، زمان تماس، دوز جلبک و غلاظت اولیه کروم شش ظرفیتی در محلول‌های آبی دست‌ساز انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

آماده‌سازی جاذب بیولوژیایی

اسپیروژیرا/پرتیکالیس جلبکی رشتہ‌ای است که به صورت توده‌های متراکم سبز رنگ در برکه‌های آب شیرین، رودخانه‌ها و جریان‌های آبی زندگی می‌کند. در این مطالعه جلبک‌های سبز/اسپیروژیرا/پرتیکالیس از طول رودخانه قهره‌ود واقع در شهرستان کاشان جمع‌آوری شد و پس از شناسایی با میکروسکوب نوری برای حذف آلودگی‌ها و ذرات خارجی، چندین مرتبه با آب مقطر شستشو داده شد. پس از شستشو، جلبک‌ها برای خشکشدن نخست دوازده ساعت در داخل آون با دمای هوای آزاد و سپس به مدت دوازده ساعت در اندازه Mesh ۷۰ درجه سانتی‌گراد قرار گرفت. در نهایت، جلبک‌ها برای جذب با میکسری خانگی در اندازه (Mesh) ۴ تا ۵ میلی‌متر و به صورت پودر درآمد.

آماده‌سازی محلول‌های حاوی کروم

محلول استوک کروم شش ظرفیتی (500 mg/L) از طریق حل کردن $1/417$ گرم دی‌کرومات پتاسیم ($\text{K}_2\text{Cr}_2\text{O}_7$) با درصد

شش ظرفیتی بیش از کروم سه ظرفیتی است، به طوری که کروم شش ظرفیتی برای انسان و حیوانات سرطان‌زا و جهش‌زاست. مواجهه مزمن با کروم شش ظرفیتی باعث سلطان در اندام‌های گوارشی و شش‌ها، درد در ناحیه بالای معده، اسهال شدید و حالت تهوع می‌شود [۲]. کروم شش ظرفیتی به راحتی وارد سلول می‌شود و آثار سمی خود را از طریق اکسایش و تشکیل رادیکال‌های آزاد به جامی گذارد. این فلز حتی در غلظت‌های کم باعث ایجاد واکنش‌های آلرژیایی شدید مانند آسم و برونشیت می‌شود. از دیگر عوارض مهم کروم شش ظرفیتی آسیب به DNA است [۵ و ۶]. از این‌رو، طبق توصیه سازمان جهانی بهداشت (WHO) حد مجاز کروم شش ظرفیتی در آب آشامیدنی 0.05 mg/L است و میزان کروم کل در فاضلاب‌های تخلیه‌شونده به آب‌های پذیرنده باید کمتر از 2 mg/L باشد [۷].

روش‌های مختلفی برای حذف یون‌های کروم شش ظرفیتی از محلول‌های آبی و فاضلاب‌های صنعتی وجود دارد، از جمله ترسیب شیمیایی، ترسیب الکتروشیمیایی، تعویض یونی، اسمز معکوس، فرایندهای غشایی و جذب توسط جاذب‌های مختلف [۱۰-۸]. اما، این روش‌ها دارای معایبی است، از جمله عدم حذف کامل فلزات، هزینه و انرژی مصرفی بالا، تولید لجن و مواد سمی. از این‌رو، نیاز به کاربرد روش‌های جدیدی است که دارای بازده بالا و هزینه‌های کم باشد [۱۱-۱۳].

در سال‌های اخیر، تحقیقات روی جذب بیولوژیکی فلزات سنگین محلول به‌وسیله جاذب‌های بیولوژیکی متمرکز بوده است. جذب بیولوژیکی فرایندی است که در آن حذف فلزات سنگین از طریق پیوندهای غیرفعال با میکروارگانیسم‌های غیرزندۀ از محلول صورت می‌گیرد [۱۴ و ۱۵]. سازوکار حذف در فرایند جذب بیولوژیکی به صورت غیرمتابولیکی کنترل می‌شود و یون‌های فلزی در اثر جذب روی بیومس‌ها، با آن‌ها تشکیل کمپلکس می‌دهد و در نهایت حذف می‌شود [۱۶]. جذب بیولوژیکی نسبت به روش‌های متداول مزایایی دارد، مانند قابلیت استفاده مجدد از توده‌های بیولوژیکی، قابل استفاده بودن در محل، عدم تولید لجن شیمیایی و ترکیبات ثانویه خطرناک و هزینه بهره‌برداری پایین [۱۷ و ۱۸]. انواع جاذب‌های بیولوژیکی که در حذف فلزات سنگین از محلول‌های آبی و فاضلاب‌های صنعتی استفاده می‌شود عبارت است از باکتری‌ها، ویروس‌ها، قارچ‌ها، مخمرها، کپک‌ها و جلبک‌ها [۱۹ و ۲۰].

از میان جاذب‌های بیولوژیکی، جلبک‌ها به دلیل وجود پلی‌ساکاریدها، پروتئین‌ها و لیپیدها در دیواره سلولی خود و

که q_e مقدار کروم شش ظرفیتی جذب شده به ازای هر گرم جلبک (mg/g)، V حجم محلول آبی (mL) و W وزن ماده جاذب (g) است.

یافته‌ها اثر pH

بر اساس نتایج به دست آمده مشخص شد که فرایند حذف کروم شش ظرفیتی در مقادیر مختلف pH متفاوت است و این پارامتر بیشترین تأثیر را در راندمان حذف دارد (شکل ۱). طی این مطالعه بالاترین مقدار حذف کروم در $pH=3$ مشاهده شد و با افزایش pH تا رسیدن به pH ۱۱ خنثی راندمان حذف کاهش می‌یابد. سپس در pH=۱۱ راندمان با نسبت کمی افزایش می‌یابد. در pH=۳ با مقدار ۱ g/L بیومس و ۱ ساعت زمان تماس راندمان حذف کروم ۷۰ درصد به دست آمد. از pH ۳ تا ۷ راندمان حذف ۲۶/۴۸ درصد کاهش و در مقابل، از pH ۷ تا ۱۱ میزان راندمان ۱/۹۳ درصد افزایش یافت.

اثر دوز جلبک

طی آزمایش‌هایی که در نمونه‌های mL ۱۰۰ با غلظت mg/L ۴۰ کروم شش ظرفیتی، زمان تماس یک ساعت، pH=۳ و با دوزهای ۰/۰۵ و ۱ گرم بر لیتر جلبک و در دمای ۲۵ درجه سانتی گراد انجام شد مشخص گردید که میزان حذف کروم شش ظرفیتی با افزایش مقدار دوز جلبک افزایش می‌یابد، به طوری که دوز g/L ۱ بیشترین راندمان حذف را نشان داد. راندمان حذف کروم از دوز ۰/۰۵ تا ۱ گرم بر لیتر، حدود ۱۵ درصد افزایش یافت (شکل ۱). میزان ظرفیت حذف مخصوص کروم شش ظرفیتی بر اساس یون‌های جذب شده توسط هر گرم جلبک در شکل ۲ و ۳ نشان داده شده است.

اثر زمان تماس

یافته‌های به دست آمده در مطالعه حاضر نشان داد که در فرایند حذف کروم شش ظرفیتی با جلبک اسپیروزیرا پرتیکالیس با افزایش زمان تماس، راندمان حذف افزایش می‌یابد. بیشترین میزان حذف در زمان تماس ۶۰ دقیقه اتفاق افتاد، به طوری که به ازای افزایش ۳۰ دقیقه‌ای زمان تماس، راندمان حذف کروم شش ظرفیتی ۱۸ درصد افزایش یافت (شکل ۴).

اثر غلظت اولیه فلز

برای بررسی اثر غلظت اولیه فلز در این مطالعه، غلظت‌های ۱۰، ۲۵ و ۴۰ میلی گرم بر لیتر کروم شش ظرفیتی استفاده شد. بر اساس نتایج به دست آمده مشخص شد که با افزایش غلظت اولیه

خلوص ۹۹ درصد در ۱ لیتر آب قطر ساخته شد. سپس، محلول‌های آبی دست‌ساز حاوی مقادیر مختلفی کروم شش ظرفیتی از محلول استوک و از طریق رقیق‌سازی ساخته شد؛ به این صورت که برای ساخت محلول‌های حاوی ۱۰، ۲۵ و ۴۰ میلی گرم بر لیتر کروم شش ظرفیتی به ترتیب مقادیر ۲، ۵ و ۸ میلی لیتر از محلول استوک به ۱۰۰ mL آب قطر اضافه شد.

انجام آزمایش

این مطالعه به صورتی تجربی و در مقیاس آزمایشگاهی و در سیستم بسته انجام شد. آزمایش‌ها در ظروف ۲۵۰ mL حاوی ۱۰۰ mL نمونه دست‌ساز با غلظت‌های اولیه ۱۰، ۲۵ و ۴۰ میلی گرم بر لیتر کروم شش ظرفیتی انجام گرفت. نمونه‌های موجود با شیکر با ۱۵۰ دور در دقیقه در pHهای ۳، ۷ و ۱۱ دوز جلبک ۰/۰۵ و ۱ گرم بر لیتر و در زمان‌های تماس ۳۰، ۴۵ و ۶۰ دقیقه و در دمای معمولی آزمایشگاه مخلوط شد. برای تنظیم pH از اسید سولفوریک ۰/۵ مولار و سودسوز‌آور ۱ مولار استفاده شد. پس از سپری شدن زمان اختلاط، جداسازی جاذب با کاغذ صافی (WhatmanNo-1) انجام گرفت.

برای اندازه‌گیری غلظت کروم شش ظرفیتی باقیمانده، از روش رنگ‌سنجی با معرف ۱۰۵ دی‌فنیل کاربازاید در محلول اسیدی استفاده شد؛ به این صورت که به هر نمونه ۲۵ mL صاف شده ۰/۵ میلی لیتر معرف دی‌فنیل کاربازاید در محیطی اسیدی اضافه شد. شدت رنگ ایجاد شده در هر نمونه تعیین کننده میزان کروم شش ظرفیتی باقیمانده بود. برای قرائت میزان جذب دستگاه اسپکترو فوتومتر مرئی (Model DR/2010, Hach, U.S.A) در طول موج ۵۴۰ نانومتر استفاده شد [۲۶]. برای انجام آنالیزهای آماری در این مطالعه از آزمون اندازه‌های تکراری و آنالیز واریانس یک‌طرفه با کمک نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۶ استفاده شد. همچنین، $P < 0.05$ سطح معنادار در نظر گرفته شد. در نهایت، درصد حذف کروم شش ظرفیتی پس از جذب از رابطه (۱) به دست آمد.

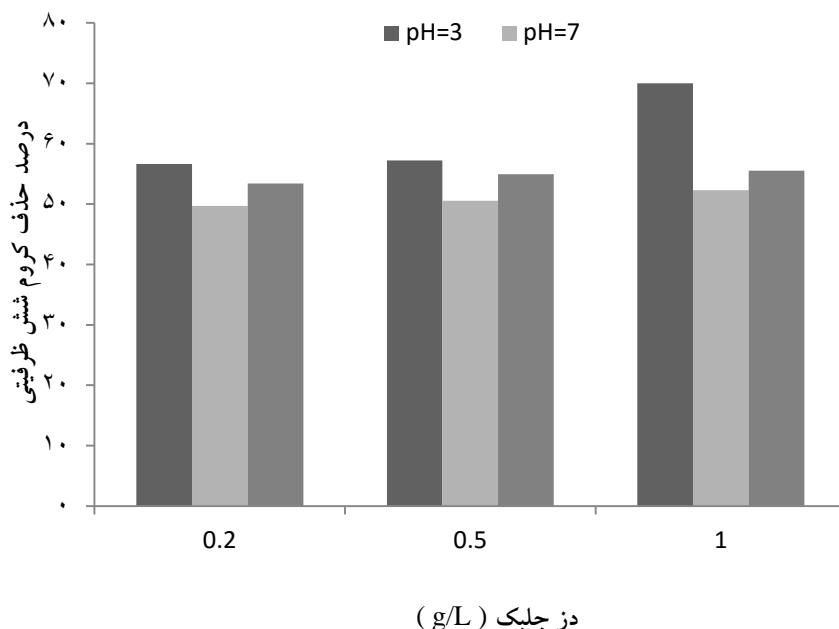
$$(1) \quad \frac{C_0 - C_e}{C_0} \times 100 = \text{درصد حذف کروم شش ظرفیتی}$$

که در آن C_e میزان غلظت اولیه کروم شش ظرفیتی و C_0 میزان غلظت کروم شش ظرفیتی پس از تماس با جاذب است. همچنین، مقدار ظرفیت حذف مخصوص کروم شش ظرفیتی به ازای هر گرم جلبک از رابطه (۲) به دست آمد.

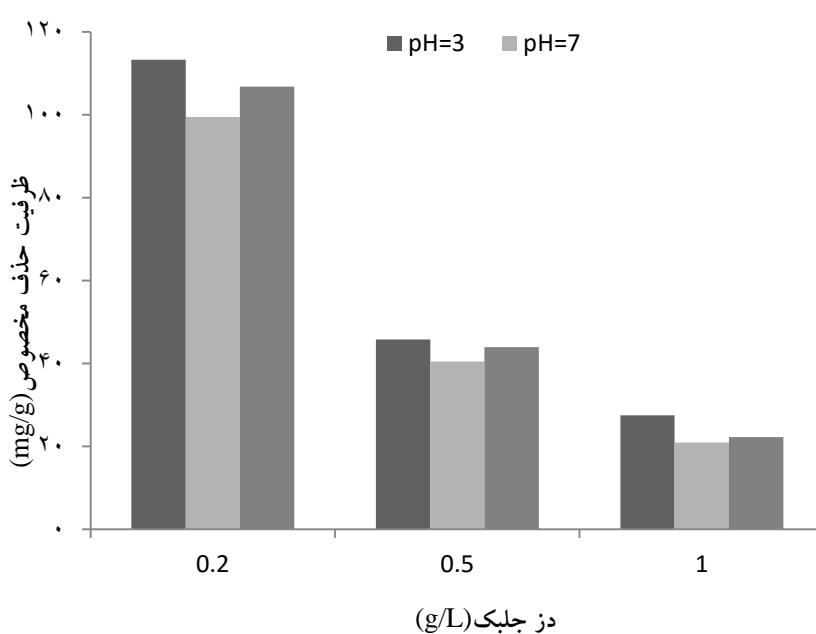
$$(2) \quad q_e = \frac{(C_0 - C_e)V}{1000 w}$$

pH=۱۱ از ۲/۷۳ به ۲۲/۲۳ میلی‌گرم بر گرم افزایش یافت. همچنین، راندمان حذف با افزایش میزان غلظت اولیه کروم شش ظرفیتی از ۱۰ میلی‌گرم بر لیتر حدود ۲۲ درصد افزایش یافت (شکل ۴).

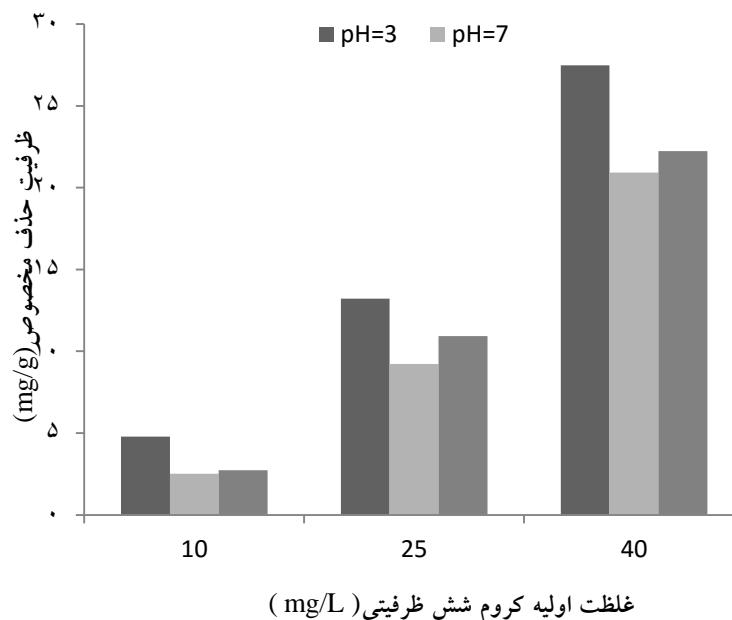
کروم شش ظرفیتی، راندمان حذف نیز افزایش می‌یابد. مقدار کروم جذب شده به‌ازای هر گرم جلبک از غلظت اولیه ۱۰ تا ۴۰ میلی‌گرم بر لیتر و در pH=۳ از ۴/۷۸ به ۲۷/۴۸ میلی‌گرم بر گرم، در pH=۷ از ۲۰/۹۲ به ۲۰/۵۱ میلی‌گرم بر گرم و در

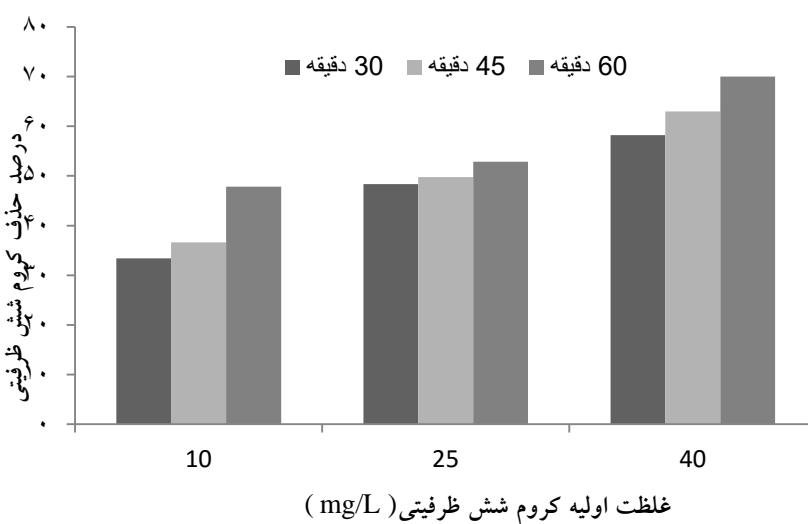
شکل ۱. اثر pH و دوز جلبک بر راندمان حذف کروم شش ظرفیتی (غلظت اولیه کروم برابر ۴۰ mg/L و زمان تماس ۶۰ دقیقه)

شکل ۲. میزان کروم شش ظرفیتی جذب شده به‌ازای وزن هر گرم جلبک (غلظت اولیه کروم برابر ۴۰ mg/L و زمان تماس ۶۰ دقیقه)

شکل ۳. ظرفیت حذف مخصوص با اثر pH و غلوظت اولیه فلز (دوز جلبک 1 g/L و زمان تماس ۶۰ دقیقه)

شکل ۴. تأثیر غلوظت اولیه فلز و زمان تماس بر راندمان حذف کروم شش ظرفیتی (pH برابر ۳ و دوز جلبک 1 g/L)

منفی از طریق جذب الکترواستاتیکی روی گروههای عملکردی موجود در دیواره سلولی بیومس و دارای بار مثبت باند می‌شود. با نزدیک شدن pH به مقادیر خنثی بار سطحی دیواره سلولی بیومس منفی می‌شود و در نتیجه میزان جذب بیولوژیایی کاهش می‌یابد. از سوی دیگر، در pH بالای ۸ میزان تشکیل یون CrO_4^{2-} در محلول افزایش می‌یابد و احتمالاً افزایش جزئی میزان راندمان حذف در pH=۱۱ به این دلیل است. از آنجا که

بحث

در محلولهای آبی حاوی فلزات سنگین، pH از لحاظ انجام واکنش‌های شیمیایی از قبیل هیدرولیز، تشکیل کمپلکس با مواد آلی و معدنی، رسوب و احیا پارامتری تأثیرگذار محسوب می‌شود. در این مطالعه میزان حذف کروم شش ظرفیتی در pH=۳ بهترین نتایج را دربرداشت. علت آن احتمالاً این است که در شرایط اسیدی یونهای کروم شش ظرفیتی و دارای بار

بیشتر جاذب در محلول است. با توجه به نتایج در مقادیر ثابت pH، غلظت اولیه کروم شش ظرفیتی و زمان تماس، افزایش دوز جلبک باعث افزایش راندمان حذف می‌شود ($P=0.001$) که این امر نشان‌دهنده تأثیر دوز جلبک در میزان حذف کروم شش ظرفیتی است. البته، با افزایش دوز جلبک میزان ظرفیت حذف مخصوص کروم شش ظرفیتی (q_e) به دلیل رقابت یون‌ها برای قرارگرفتن در محلهای در دسترس سطح جاذب، کاهش می‌یابد.

نتایج به دست آمده طی این مطالعه حاکی از این است که با گذشت زمان اختلاط به دلیل افزایش میزان تماس و تعداد برخورد یون‌های کروم شش ظرفیتی با جاذب و پیوند آن روی فضاهای خالی موجود در سطح دیواره سلولی جلبک، بازده حذف افزایش می‌یابد، به‌طوری که بین افزایش زمان تماس و افزایش راندمان حذف کروم شش ظرفیتی از محلول در همه سطوح pH ($P=0.004$)، دوزهای مختلف جاذب ($P=0.001$) و در تمام غلظت‌های اولیه کروم شش ظرفیتی ($P<0.001$) رابطه مستقیم معناداری برقرار است.

نتیجه‌گیری

نتایج این مطالعه نشان داد که توانایی پودر جلبک سبز /سپیروژیرا پرتیکالیس حتی در دوزهای پایین در حذف کروم شش ظرفیتی محلول مطلوب است و از آن می‌توان به عنوان جاذبی ارزان قیمت و در دسترس برای تصفیه فاضلاب‌های صنعتی دارای مقادیر بالای کروم و pH بین ۱ تا ۳، مستقیماً و بدون اضافه کردن اسید استفاده کرد. این موضوع در نهایت موجب کاهش هزینه‌های طراحی و بهره‌برداری تصفیه‌خانه‌های فاضلاب صنعتی می‌شود. پیشنهاد می‌شود در مطالعات آینده، به کارگیری جلبک‌های سبز به صورت زنده در تجمع بیولوژیایی فلزات سنگین و ترکیبات سمی موجود در محلول‌های آبی، فاضلاب‌های خانگی و صنعتی و مقایسه آن با جذب بیولوژیایی بررسی شود.

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان این مقاله از معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی کاشان به‌دلیل حمایت مالی در انجام این مطالعه تشکر و قدردانی به عمل می‌آورند.

References

- [1] Wuana RA, Okieimen FE. Heavy metals in contaminated soils: a review of sources, chemistry, risks and best available strategies for remediation. ISRN Ecology, 2011; 402-647.

با کاهش pH میزان حذف کروم شش ظرفیتی افزایش می‌یابد، فاضلاب‌های صنعتی دارای مقادیر بالای کروم و pH اسیدی، مستقیماً و بدون اضافه کردن اسید برای حذف کروم شش ظرفیتی تصفیه می‌شود. این امر در نهایت هزینه‌های طراحی و بهره‌برداری تصفیه‌خانه‌های فاضلاب صنعتی را کاهش می‌دهد [۲۷ و ۲۸].

در فرایند جذب بیولوژیایی هر چه میزان غلظت اولیه فلز در محلول بیشتر باشد، توانایی بیومس‌ها نیز در جذب فلزات افزایش می‌یابد. این موضوع در مطالعات گذشته به اثبات رسیده است. اهوجاو و همکاران در سال ۱۹۹۹ طی تحقیقات خود مشخص کردند که با افزایش غلظت اولیه فلز روی، میزان جذب این فلز در جلبک /سیلانتوریا افزایش می‌یابد [۲۹]. مهتا و گوار نیز در سال ۲۰۰۱ دریافتند که با افزایش غلظت اولیه فلزات نیکل و مس در محلول‌های آبی توانایی جذب بیولوژیایی در جلبک کلرلا و لگاریس افزایش می‌یابد [۲۸]. بر اساس نتایج به دست آمده طی مطالعه حاضر، با افزایش غلظت اولیه کروم شش ظرفیتی در تمامی مقادیر pH، دوزهای بیومس مورد استفاده و زمان‌های تماس موجود، راندمان حذف نیز افزایش یافت. به‌نظر می‌رسد که احتمالاً علت این امر، در دسترس بودن میزان بالای یون‌های کروم شش ظرفیتی در محلول باشد. همچنان، غلظت بالای کروم شش ظرفیتی در محلول باعث افزایش نیروی غلبه بر مقاومت انتقال جرم بین فاز جامد و محلول در یون‌های فلز می‌شود.

دیواره سلولی جلبک‌ها به دلیل عملکرد پلی‌ساقاریدهای مختلف از قبیل سلولز، کیتین، گلیکان و نیز وجود سولفات و گروه کربوکسیل توانایی زیبادی در جذب بیولوژیایی فلزات سنگین دارد. مطالعات گذشته بیانگر این امر بود. آواستی و رای در سال ۲۰۰۴ نشان دادند که جلبک آناکستیس نیدولانس در حذف فلزات کادمیم و نیکل و جلبک کلرلا در حذف فلز روی از محلول‌های آبی توانایی بسیار بالایی دارد و با افزایش دوز جلبک این میزان نیز افزایش می‌یابد [۲۹]. دنگ و همکاران در سال ۲۰۰۹ توانایی جلبک سبز کلادوفورا /آلبیدا/ را در حذف کروم شش ظرفیتی از محلول‌های آبی بررسی کردند که با دوز ۱ گرم بر لیتر به حدود ۴۵ درصد حذف و با دوز بیومس ۱۰ گرم بر لیتر به راندمان حذف ۹۸ درصد دست یافتند [۲۰]. در مطالعه حاضر، با افزایش دوز جلبک، میزان حذف کروم شش ظرفیتی افزایش یافت که علت آن در دسترس بودن مقدار

[2] Deng L, Zhang Y, Qin J, Wang X, Zhu X. Biosorption of Cr (VI) from aqueous solutions by nonliving green algae Cladophora albida. Miner Eng, 2009; 22(4): 372-7.

[3] Krishna D, Krishna KS, Sree RP. Response surface modeling

- and optimization of chromium (VI) removal from aqueous solution using Borasus flabellifer coir powder. *Int J Appl Sci Eng.* 2013; 11(2): 213-26.
- [4] Valli VG, Rao G, Sridevi V, Keerthi K. Optimization of process parameters for biosorption of chromium using green algae. *Int J Appl Innov Eng Manage.* 2013; 2(6): 142-7.
- [5] Li H, Li Z, Liu T, Xiao X, Peng Z, Deng L. A novel technology for biosorption and recovery hexavalent chromium in wastewater by bio-functional magnetic beads. *Bioresource Technol.* 2008; 99(14): 6271-9.
- [6] Tchobanoglou G, Kreith F. Handbook of solid waste management. 2nd ed. New York: McGraw-Hill Companies, Inc; 2002, chapter 11, p. 51.
- [7] World Health Organization. Guidelines for drinking-water quality. Volume 1, 3rd edition. Geneva: Recommendations; 2008.
- [8] Krishna D, Sree RP. Removal of Chromium (VI) from aqueous solution by *Limonia acidissima* hull powder as adsorbent. *J Future Eng Technol.* 2012; 7(4): 27-38.
- [9] Park D, Yun YS, Park JM. The past, present, and future trends of biosorption. *Biotechnol Bioproc E.* 2010; 15(1): 86-102.
- [10] Jain M, Garg V, Kadirvelu K. Investigation of Cr (VI) adsorption onto chemically treated *Helianthus annuus*: Optimization using Response Surface Methodology. *Bioresource Technol.* 2011; 102(2): 600-5.
- [11] Chen YL, Hong XQ ,He H, Luo HW, Qian TT, Li RZ, et al. Biosorption of Cr (VI) by *Typha angustifolia*: Mechanism and responses to heavy metal stress. *Bioresource Technol.* 2014; 160: 89-92.
- [12] Gupta S, Babu B. Utilization of waste product (tamarind seeds) for the removal of Cr (VI) from aqueous solutions: Equilibrium, kinetics, and regeneration studies. *J Environ Manage.* 2009; 90(10): 3013-22.
- [13] Hasan S, Singh K, Prakash O, Talat M, Ho Y. Removal of Cr (VI) from aqueous solutions using agricultural waste 'maize bran'. *J Hazard Mater.* 2008; 152(1): 356-65.
- [14] Reddy D, Seshaiah K, Reddy A, Lee S. Optimization of Cd (II), Cu (II) and Ni (II) biosorption by chemically modified *Moringa oleifera* leaves powder. *Carbohyd Polym.* 2012; 88(3): 1077-86.
- [15] Kumar J, Oommen C. Removal of heavy metals by biosorption using freshwater alga *Spirogyra hyalina*. *J Environ Biol.* 2012; 33: 27-31.
- [16] Mohanty K, Jha M, Meikap B, Biswas M. Biosorption of Cr (VI) from aqueous solutions by *Eichhorniacrassipes*. *Chem Eng J.* 2006; 117(1): 71-7.
- [17] Srinath T, Verma T, Ramteke P, Garg S. Chromium (VI) biosorption and bioaccumulation by chromate resistant bacteria. *Chemosphere.* 2002; 48(4): 427-35.
- [18] Ahluwalia SS. Microbial removal of hexavalent chromium and scale up potential. *Int J Curr Microbiol App Sci.* 2014; 3(6): 383-98.
- [19] Abidin ZZ, Salleh M, Harun M, Bakar A. Biosorption of Zn (II) from aqueous solution by *jatropha curcas* press cake. *J Sci Ind Res.* 2014; 73(3): 191-4.
- [20] Suresh B, Ravishankar G. Phytoremediation-A novel and promising approach for environmental clean-up. *Crit Rev Biotechnol.* 2004; 24(2-3): 97-124.
- [21] Deng L, Su Y, Su H, Wang X, Zhu X. Sorption and desorption of lead (II) from wastewater by green algae *Cladophora fascicularis*. *J Hazard Mater.* 2007; 143(1): 220-5.
- [22] Tien CJ. Biosorption of metal ions by freshwater algae with different surface characteristics. *Process Biochem.* 2002; 38(4): 605-13.
- [23] Bayramoğlu G, Tuzun I, Celik G, Yilmaz M, Arica MY. Biosorption of mercury (II), cadmium (II) and lead (II) ions from aqueous system by microalgae *Chlamydomonas reinhardtii* immobilized in alginate beads. *Int J Miner Process.* 2006; 81(1): 35-43.
- [24] Ahuja P, Gupta R, Saxena R. Zn²⁺ biosorption by *Oscillatoria angustissima*. *Process Biochem.* 1999; 34(1): 77-85.
- [25] El-Sheekh MM, El-Shouny WA, Osman ME, El-Gammal EW. Growth and heavy metals removal efficiency of *Nostoc muscorum* and *Anabaena subcylindrica* in sewage and industrial wastewater effluents. *Environ Toxicol Phar.* 2005; 19(2): 357-65.
- [26] Eaton AD, Clesceri LS, Greenberg AE. Standard methods for the examination of water and wastewater. 21th edition. Washington, DC : American Public Health Association; 2005. p.2001.
- [27] Barrera H, Urefa-Núñez F, Bilyeu B, Barrera-Díaz C. Removal of chromium and toxic ions present in mine drainage by Ectodermis of *Opuntia*. *J Hazard Mater.* 2006; 136(3): 846-53.
- [28] Mehta SK, Gaur JP. Removal of Ni and Cu from single and binary metalsolutions by free and immobilized *Chlorella vulgaris*. *Eur J Protistol.* 2001; 37(3): 261-71.
- [29] Awasthi M, Rai L. Adsorption of nickel, zinc and cadmium by immobilized green algae and cyanobacteria: a comparative study. *Ann Microbiol.* 2004; 54(3): 257-67.